

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg kan jo høre forsamlingens udelte begejstring, fordi vi har en holdning til disse ting. Vi har brugt megen tid på at behandle det sidste lovforslag, som flytter en kriminalitet, og som selv-
 gelig hjælper nogle naboer.

Vi står her over for et meget markant forslag. Vi har fra konservativ side gentagne gange forsøgt at råbe justitsministeren og regeringen op, når vi taler om bekæmpelse af rockerkriminaliteten og den organiserede kriminalitet.

Baggrunden for dette her beslutningsforslag var jo netop handlingsplanen mod den beskudte kriminalitet, som sker på dette område. Dengang sagde justitsministeren oven på rapporten i marts 1995 helt præcis følgende: »Der skal sættes hårdt ind mod den organiserede kriminalitet«, og: »Der er tale om omfattende og meget alvorlig kriminalitet, som har fundet nye vækstbetingelser.« Det var stærke ord, som vi egentlig forventede os noget af fra konservativ side.

Vi hørte statsministeren i sin åbningstale i oktober 1995 sige, at nu skulle der ske noget. Det stod også i lovkataloget. Intet skete.

Det var så til stor forbløffelse, at vi i februar kunne konstatere, at der ikke ville komme noget i den daværende samling. Vi fremsatte så handlingsplanen som lovforslag, men blev stemt ned. Ikke nok med det, vi blev beskyldt for hastværk, selv om der var gået over 1 år.

Nu har Folketinget vedtaget en lov om forbud mod ophold i disse her rockerborge, men det løser jo ikke problemet. Regeringen har, som vi har sagt det tidligere i dag, et medansvar for, at rockerkriminaliteten har fået lov til at udvikle sig, som vi har set, netop fordi man intet har foretaget sig siden marts 1995.

Problemet er åbenbart for alle efterhånden. Regeringen kan på grund af intern splid ikke blive enig med sig selv i, hvilke forbedrede efterforskningsmuligheder man vil give politiet i kampen mod disse ekstreme kriminelle elementer.

I lovkataloget for i år taler man om adgang til telefonaflytning i sager om grov vold, forsætlig fremkaldelse af grove tyverier, en adgang ved de groveste forbrydelser til at foretage ransagning uden en umiddelbar underretningspligt, øget konfiskation i forbindelse med narkokriminalitet og en øget vidnebeskyttelse.

Jeg må sige, at fra konservativ side ønsker vi at gå længere, men jeg vil herfra anmode om, at man i det mindste ser at komme i gang. Vi ønsker at gå længere. Vi ønsker anonyme vidner i afgrænsede grove tilfælde, vi ønsker mulighed for civile agenter i disse overbetændte miljøer. Vi ønsker kort sagt en mere markant stramning i kampen mod disse mennesker.

Vi kan så håbe på, at Socialdemokratiet er på vej væk fra den gamle Espersenpolitik på det retspolitiske område. Det er vi tilfredse med, for den førte politik er ude af trit med familien Danmark.

Jeg vil godt sige, at fra konservativ side vil vi ustandselig holde regeringen fast på disse områder, og vi vil fremsætte det ene beslutningsforslag efter det andet. Så kan vi få at se, om der er handling bag ved de ord, som vi nu hører fra statsministeren, og som vi også hører fra justitsministeren.

Det er jo egentlig en skændsel, at vi i dag endnu ikke har taget politisk stilling til en handlingsplan mod rockerkriminaliteten, som blev fremlagt i marts 1995. Regeringen står til ansvar for, at rockerkriminaliteten, som vi anser som en kræftsvulst på et retssamfund, endnu ikke er skåret af, ja, regeringen har ikke engang gjort klar til operation.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Dette beslutningsforslag er som bekendt en genfremsættelse, og ingen kan derfor beskyldte Venstre og Det Konservative Folkeparti og de partier, der stemmer for forslaget, for at fiske i rørt vande. Vi har, lige siden justitsministeren offentliggjorde sin rapport om indsatsen mod organiseret kriminalitet og rockerkriminalitet, efterlyst regeringsinitiativer. Da vi dengang talte for døve øren, fremsatte vi allerede sidste vinter vore egne forslag. Rockerterrorren skal stoppes. Dertil kræves, at politiet får bedre opklaringsmuligheder. Dette lovforslag tilsigter at give politiet bedre redskaber i indsatsen mod kriminaliteten.

Allerede den tidligere justitsminister nedsatte en arbejdsgruppe, som har udarbejdet en handlingsplan med forslag og anbefalinger. Ved offentliggørelsen af denne handlingsplan sagde den nuværende justitsminister:

»Vi har indtil flere gange måttet konstatere, at vidner er bange for at stå frem og udtale sig i straffesager mod narkotikakriminalitetens bagmænd. Set i lyset heraf går et af arbejdsgrup-